

om foreningslivets betydning i landdistrikterne, som er nærmere refereret i bilag 3. (Ikke optrykt her).

Kommuner og amtskommuner.

Kommuner og amtskommuner er centrale beslutningstagere i udviklingen af landdistrikterne.

Kommuner og amter er ansvarlige for hovedparten af den offentlige service og planlægningen af de fysiske rammer på landet. De er derfor også centrale aktører i landdistriktsudviklingen.

Også i denne sammenhæng anser regeringen det for afgørende, at det kommunale handlerum udvides, således at der fås tilstrækkelig frihed til at kunne forandre, udvikle og nytænke.

Kommunerne er via det såkaldte frihedsbrev blevet opfordret til at indsende forslag og ideer til initiativer, der kan føre til øget effektivitet og kvalitet i den kommunale opgaveløsning. Æn-

dringer i planlovens landzonebestemmelser er et konkret tiltag, som udvider kommunernes kompetencer mht. indflydelse på den fysiske planlægning.

Det er vigtigt, at kommunerne og amterne tager ansvar for udviklingen i landdistrikterne og tænker på tværs af de traditionelle sektorgrænser. Mange kommuner anser deres kommuneplan som en plan for landdistrikterne. Men det er ikke tilstrækkeligt. Kommunerne opfordres derfor til at udforme en særskilt politik for landdistrikterne.

En landdistriktspolitik samtænker den fysiske planlægning med sektorpolitikkerne med sigte på at udvikle lokalsamfundene og landsbyerne. Der kan i den forbindelse være mange fordele ved at inddrage befolkningen i udformningen af en politik for netop deres lokalområde.

En evaluering fra 2001 viste, at en mindre del af landets kommuner havde udformet en skriftlig landdistriktspolitik, men at flere kommuner var midt i processen. Det vidner om, at der i kommunerne er en stigende opmærksomhed på landdistriktsområderne. Der er således forhåbninger om, at væsentlig flere kommuner har ud-

formet en landdistriktspolitik i 2003.

Regeringen har igangsat udarbejdelsen af en vejledning på området. Det skal hjælpe kommunerne og amtskommunerne med udarbejdelsen og implementeringen af en landdistriktspolitik.

Staten

Statslig koordination af landdistriktspolitikken er væsentlig.

Generelt har regeringen udvidet handlerummet for den lokale indsats. Men staten har også et tydeligt ansvar.

Med henblik på at styrke de statslige initiativer på landdistriktsområdet har indenrigs- og sundhedsministeren nedsat et tværministerielt koordinationsudvalg med repræsentanter fra alle relevante ministerier. Formålet med gruppen er bl.a. at sikre udveksling af informationer på tværs af ministerierne samt at bidrage til en koordinering af regeringens forskellige initiativer på området.

Med udvalget fås der på ministerielt plan en mere systematisk viden om, hvad der centralt sker i relation til landdistrikterne samtidig med, at formuleringen og koordineringen af regerin-

gens overordnede politik på området styrkes. Udvalget kan derfor ses som et supplement til Indenrigs- og Sundhedsministeriets landdistriktsgruppe. Landdistriktsgruppen er med til at give ministeriet viden om, hvad man i landdistriktskredse anser som problemer og udviklingsmuligheder på området.

Indenrigs- og Sundhedsministeriets har endvidere mulighed for at støtte forsøgsvirksomhed i landdistrikterne via Landdistriktpuljen. Ministeriet har netop modtaget 427 ansøgninger til puljen for 2003, hvilket vidner om, at der er aktivitet og interesse i landdistrikterne for selv at yde en indsats for at bevare og udvikle lokalområdet.